

De anslagene Norges Bank nå legger fram, viser om lag den samme utviklingen i fastlandsøkonomien som i rapportene tidligere i år. Avvikene er godt innenfor den usikkerheten en i alle tilfeller må regne med i slike anslag. Likevel har det skjedd et skifte i de økonomiske utsiktene.

I vinter var usikkerheten om den økonomiske utviklingen uvanlig stor. Det var risiko for at svekkelsen av kronen og den særnorske lønnsveksten kunne bli selvforsterkende og gi høy inflasjon. Vi kunne samtidig heller ikke utelukke at norsk økonomi ville utvikle seg i motsatt retning, med nedgangstider og deflasjon.

Budsjettet for i år, slik det ble vedtatt i november i fjor, og lønnsoppgjøret i vår har bidratt til å redusere usikkerheten vesentlig. I tillegg er tilbakeslaget i Asia blitt mer kortvarig, og krisen i Latin-Amerika har fått mindre betydning for verdensøkonomien enn vi kunne frykte. Høy oljepris gir økt optimisme i Norge.

Vi regner fortsatt med at veksten i fastlandsøkonomien blir lavere både i år og neste år enn veksten i produksjonspotensialet, slik at presset blant annet i arbeidsmarkedet avtar noe. Det er trolig også nødvendig for at pris- og kostnadsveksten ikke skal bli høyere enn i Europa. Arbeidsledigheten ser imidlertid ikke ut til å øke like mye som vi ventet tidligere.

Det er ellers grunn til å merke seg at en nedgang nå ser ut til å bli begrenset til visse sektorer i økonomien, særlig i bygg og anlegg og i verkstedindustrien. Bygg- og anleggsbransjen er imidlertid preget av stor fleksibilitet i et felles nordisk

arbeidsmarked. Vi kan dessuten vente en viss oppgang i boligbyggingen etter hvert.

Problemene i verkstedindustrien henger blant annet sammen med en rask utbygging og et investeringsnivå på norsk sokkel som ikke kan vare ved. Hvis verkstedindustrien er internasjonalt konkurransedyktig og kan selge sine varer og tjenester ute, kan aktivitetsnivået i næringen holdes oppe. Hvis ikke, må aktivitetsnivået tilpasses.

Som nærmere omtalt i denne rapporten, er det fortsatt usikkerhet knyttet til de økonomiske utsiktene. Men utviklingen peker i retning av at veksten i fastlandsøkonomien i løpet av 2001 vil være på god vei tilbake til det normale. Dette er viktig å ha for øye ved innrettingen av den økonomiske politikken. Samtidig vil pris- og kostnadsveksten kunne være på linje med det Den europeiske sentralbanken sikter mot.

Finanspolitikken spiller en vesentlig rolle for stabiliteten i kronen og for norske renter. Størrelsen på konkurranseutsatt sektor bestemmes over tid i en kamp om realressursene i økonomien mellom det offentlige og næringslivet (mellom skjermet sektor og næringer med bedrifter som konkurrerer med utenlandske bedrifter). Med den oljeavhengigheten norsk økonomi allerede har, tar vi en risiko dersom vi svekker grunnlaget for fastlandets næringsliv ytterligere. Det er derfor viktig at veksten i utgiftene i statsbudsjettet over tid ikke er større enn veksten i fastlandsøkonomien. Dette vil gi norsk næringsliv et bedre fundament for vekst.

Svein Gjedrem